

[Rytter.]

hvis han mener, det senere vil være af Betydning, at man kan faa at vide, hvem f. Eks. Hofjægermester Sehested har telefoneret til, og hvad han har telefoneret om, hvem Knud Bach har telefoneret til, og hvad han telefoneret om. Derfor kan jeg ikke billige det. Den højtærede Minister hævdede, at dette ikke gaar ud over de Regler, der ellers gælder, men det gør det. Der angives ikke noget om Øjemedet, der angives ikke noget om, at der skal foreligge en Forbrydelse, der angives ikke noget som helst om, at Manden selv skal have det at vide, man skal ikke have en Retskendelse. Man sikrer sig disse Dokumenter, og først naar de skal benyttes, skal man have en Retskendelse, saa først faar Manden at vide, at man i længere Tid har samlet paa dette Dossier til Skade eller eventuelt til Fordel for ham. Jeg kan altsaa ikke slutte mig til Ministerens Udtalelse om, at Punkt 1 stemmer med Regler, som man kan udlede af Retsplejeloven.

Punkt 2 er snævrere med Hensyn til, hvad man kan sikre sig. Der staar nemlig heri:

„De samme Polititjenestemænd som under 1) angivet kan til Brug ved Undersøgelse i Anledning af en begaaet Forbrydelse eller til Forebyggelse af en saadan, naar Retskendelse efter Politiets Skøn ikke kan afventes uden væsentlig Ulempe for Undersøgelsen, forlange Oplysning om, fra og til hvilke Telefoner der paa et bestemt Tidspunkt eller inden for et nærmere angivet Tidsrum er ført eller føres Samtaler til og fra en bestemt Telefon.“

Her pointeres det, at der skal foreligge en Forbrydelse, og Bestemmelsen angaar kun Oplysninger om, fra hvilken Telefon der er talt og til hvilken Telefon. Til Gengæld kan Oplysningerne imidlertid forlanges stillet til Disposition straks, medens man under Pkt. 1 kun kunde sikre sig, at Oplysningerne laa hos Telefonvæsenet.

Ministeren sagde, at ogsaa dette Punkt stemte med de almindelige Regler om Efterforskning. Det kan jeg aldeles ikke slutte mig til. Det er Politiet selv, der afgør det, og Politiet kan skønne over, om Retskendelse ikke kan afventes uden væsentlig Ulempe for Undersøgelsen. Er det stemmende med Retsplejeloven? Nej, den siger kun, at naar Øjemedet ellers vilde forspildes, kan Politiet gøre det. Her kan man kræve disse Oplysninger og vel at mærke, uden at Manden selv faar et Ord

at vide derom, da man ikke bagefter skal have Retskendelse angaaende disse Punkter; det bliver med andre Ord hemmeligt for Manden selv. Hvad Ransagningen angaar, diskuterede vi i sin Tid, hvorvidt den paagældende skulde have Lov til at være til Stede eller ikke, men ingen fandt i sin vildeste Fantasi paa, at Ransagning skulde kunne finde Sted, uden at han fik noget at vide derom. Ogsaa her gaar man altsaa ud over de almindelige Regler; og det er Politiet selv, der afgør, om det drejer sig om Opklaring af en Forbrydelse. Retten skal ikke kontrollere, om Paastanden er rigtig eller ej; man behøver ikke at gaa til Retten bagefter. Med andre Ord, alt sker hemmeligt for Borgerne.

Jeg gaar dernæst over til Punkt 3, der, som Ministeren sagde, selvfølgelig er det vigtigste Punkt. For at undgaa Misforstaaelser vil jeg ogsaa her oplæse Bestemmelsen:

„Paa Begæring af Rigspolitechefen eller den, der fungerer i hans Sted, Politidirektøren i København og Chefen for Københavns Opdagelsespoliti skal der meddeles Politiet alle begærte Oplysninger og gives Politiet Lejlighed til Aflytning i det ønskede Omfang.“

Ministeren udtalte, at det var en Forudsætning, at Bestemmelsen kun skulde benyttes i de og de Tilfælde. Det tvivler jeg ikke om, men staar der et Ord om, at disse Embedsmænd behøver at overholde denne Forudsætning? Ikke et Ord. Telefonselskabet har Pligt til at underkaste sig Instruksen, og derefter er Telefonselskabet forpligtet til at give alle de Oplysninger, som de tre høje Embedsmænd forlanger, uanset om der er en indre Aftale mellem den højtærede Justitsminister og disse høje Embedsmænd om kun under særlige Forudsætninger at benytte den. Jeg forstaar ikke, at man overhovedet vil nævne det. Der kan være mange Aftaler mellem dem, men Bemyndigelsen er der jo, og Telefonselskabet er pligtigt at give disse Oplysninger. De paagældende Embedsmænd kan ikke blot sikre sig Oplysning om, fra og til hvilken Telefon der telefoneres, men de kan forlange Samtalerne aflyttet og forlange Indberetning om Aflytning. Skal der foreligge en Forbrydelse? Nej, absolut ikke. Skal der Retskendelse til? Nej. Skal man gøre Indberetning til Retten? Nej, det skal man ikke. Naar den højtærede Justitsminister siger, at denne Regel i Virkeligheden ikke gaar ud over, hvad Retsplejeloven hjemler, maa jeg derfor absolut stemple det som en positiv